

PESTHIDEGKÖTI
WALDORF
ISKOLA

Júniusi

ÚJSÁG

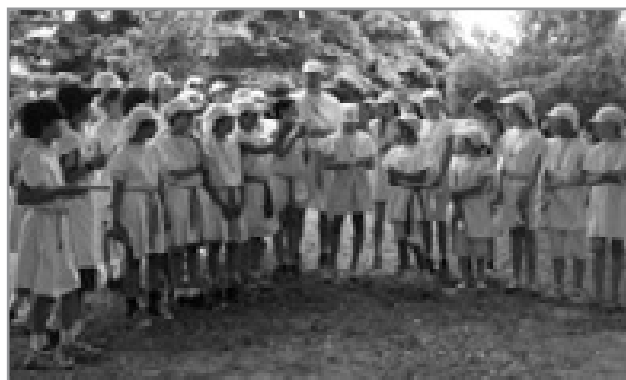
KERESZTELŐ SZENT JÁNOS

Nagy Sándor azon sopánkodott, hogy az ő világhódító tetteinek nem akadt olyan megéneklője, mint a trójai nagy háború hőségnek, Achillesnek volt Homérosz. Szent Jánosnak emiatt nem lehetett panasza, mert az ő tetteinek akadt dicsőítője, aki annyira fölötte áll minden költőnek, amennyivel nagyobb az Isten az embernél: Jézus Krisztus. „Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál.” (Mt 11,11) Ember nem kapott ennél nagyobb dicséretet.

Ki volt ez az ember? Zakariás zsidó papnak és feleségének, Erzsébetnek nem volt gyermeke, pedig már előrehaladtak a korban. Amikor Zakariás egy alkalommal a jeruzsálemi templom szentélyében tömjénáldozatot mutatott be, megjelent neki Gábrriel főangyal az Isten üzenetével, hogy sokak örömére majd fia születik, akit Jánosnak kell neveznie. Gábrriel főangyal Szűz Mária tudomására hozta az örök Ige megtestesülésének szent titkát, s ugyanakkor jelezte, hogy rokona, Erzsébet immár hatodik hónapja szíve alatt hordja a fiát. Mária elietett tehát Júdea hegyei közé Erzsébet látogatására. A fiú születése után Júdea egész hegyvidékén híre futott e csodálatos születésnek, s mindenfelé szent ámulattal találgatták, mi lesz ebből a fiúból. Nem maradtak kétségben. Miután a gyermek fölnevelkedett, a pusztába vonult, és a régi próféták szigorú életét élte: öltözte teveszőrből való volt, bőrvet viselt ágyéka körül, eledele sáska és erdei méz, lakása pedig a puszta. Néhány hónappal az Üdvözítő előtt megjelent a Jordán partján. Beszéde rövid volt, de sokatmondó: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa” (Mt 3,2) Beszédeinek meghallgatására és keresztségének föl vételére odazarándokolt egész Jeruzsálem, Júdea és a Jordán környékének népe. Tanításainak hatására a nép azt gondolta, ő a várva várt Krisztus. János azonban határozottan kijelentette: „Én csak vízzel kereszteltek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját hordozzam. Ő Szentlélekkel és tőzzel fog benneteket megkeresztelni.” (Mt 3,11). Nyilvánosságra lépése előtt maga az Úr Jézus is elment hozzá, hogy föl vegye a keresztségét. E tanúbizonyságok alapján János tanítványaiból toborzódtak az Úr Jézus első tanítványai. János később Heródes fogságába került, amely fogság halállal végződött. Az Úr a hír hallatára azt tette, ami a legjelentősebb alkalmakkor szokása volt: eltávozott egy puszta helyre egyedül.

Az Úr Jézus a legnagyobb tisztelettel adózott nagy útkészítőjének. Az egyház is megjelenítette ezt a tiszteletet. A szentek sorában mindjárt Szűz Mária után a többi szentek élére állította Jánost. A róla elnevezett Szent Iván (június) havának 24. napján külön megünnepeli a születését, s megüli még augusztus 29-én halálának napját is. Minden szentmisében többször is megemlékezik róla, minden szentáldozáskor az ő szavait idézi: „Nézzétek, az Isten Báránya!”, minden adventben a vele kapcsolatos evangéliumi szakaszokat olvastatja.

Forrás: Schütz Antal Szentek élete című könyve

OLIMPIA CSILLEBÉRCEN

A (belső) győzelem a fontos

Idén a Kamaraerdei Iskola Csillebércen rendezte az olimpiát Magyarország összes Waldorf-ötödikese számára.

Ami jó volt: (Lehet, hogy a rosszokról nem is lenne érdemes írni, mert a jó dolgok számosabbak és jelentősebbek, de mégis, ha már...)

Szép az erdő Csillebércen, és jó oda megérkezni együtt, kisvasúton.

Megnyugtató elfoglalni azt a szálláshelyet, ahol az osztálytársak együtt laknak. Izgalmas megtudni, ki melyik városállamba kerül. Érdekes megismerni a városállam vezetőit és a más iskolából érkezett társakat. Jó elmenni az osztálytól a városállamba, és jó visszatérni az osztályhoz. Szép a közös zászlófestés, szépek a versek és az énekek. Jó az egész napos munka és játék a sportpályán. Jó felvenni a fehér ruhát szombaton, és részt venni a nyitóünnepen. Jó a maratoni futás, a botkerülés, a távolugrás, a magasugrás, a birkózás, a diszkoszvetés, a gerelyhajítás és a váltófutás. Jó a lakoma. Jó meghallgatni a méltatást, átvenni az oklevelet és az érmet. Jó elbúcsúzni a városállam tagjaitól, és hazamenni a szülőkhöz.

A rossz dolgokról most mégsem..., hiszen: Győztünk!

Császma József

OLIMPIAI ÉLMÉNYEIM

Elérkezett az olimpia napja. Előző nap kellett volna a vizet egy dobozba beletenni, de nekem elveszett. Én és még körülbelül 28 gyerek volt egy városállamban. Én az ithakaiban voltam. Reggel felsorakoztak a városállamok egymás mellé. Kürtszóra megkezdődött a kivonulás. Amikor elkezdődött az olimpiai szertartás, egy picit izgultam, de amikor játszottunk, akkor már teljesen jól éreztem magam. A maratoni futásnál estem egy szépet, ezért a következő játékból kimaradtam.

Én mindenből elégedett voltam magammal. Nekem legjobban a távolugrás tetszett. Elvileg mindenki kettőt ugorhatott volna, de én a másodiknál véletlenül egy másik sávba ugrottam, úgyhogy helyette újat kellett ugranom (amit egyáltalán nem bántam). Azt szerettem a távolugrásban a legjobban, hogy amikor belerepültem a homokba a hátsómmal meg a lábammal, lefröcskölttem a nézőket, aki egyszer (sajnos nem figyeltem oda), a tesóm volt. Minden jól ment. Én a diszkosz- és a gerelyhajításnál lettem rosszul egy kicsit a tűző napon, de aztán helyrejöttem. A váltófutás volt az utolsó, amit viszonylag szerettem. Ezután a kajálás jött. Egy hamburger és egy pohár narancs- vagy almalé. Aztán kürtszóra megint összegyűltünk, és megkezdődött a záró ceremónia. Mindenki kapott egy nyakláncot, egy oklevelet és egy olimpiai pólot.

P.B.

Az első nap megérkeztünk. Izgultam, milyen lesz a városállamom, a neve a városállamnak, a színe, és barátkozni tudok-e. Másnap a nyitóünnepség jó volt. Panna és én azon duzzogtunk, hogy nem spártaiak, hanem athéniaiak lettünk, de kékek, ami nagyon jó. A versünk, amit Fanni talált ki, az így szól: Athén a főváros, senki sem agykáros. Aznap volt diszkoszvetés, éneklés, ugrás, maraton (2,5 km), botkerülés (és ez minden nap így zajlott). De a maraton először nem volt ilyen hosszú. És a kedvenc dalom, amit ott tanultunk, így szól: Úttá válik minden lépés talpad alatt, mit megteszel, erővé a súly, az a súly, mit felemelsz, karjaidban messzeség van, bátor íve te leszel. Ezt nekünk írta egy asszony, de ezt még senki sem énekelte (ezen) az olimpián. Az olimpia nagyon izgalmas volt.

M.P.

Nekem az olimpiáról sok kedves emlékem van. Rengeteg izgalmas dolog történt ez alatt a három nap alatt! Egyik kedvencem, mikor a második nap délutánján (játékok) várostrotmot játszottunk. Előző nap három szénországot játszottunk, abban nem voltunk annyira jók mi, spártaiak. Első nap, mint mindenki, kifáradtunk a délelőtti edzésektől. Nem a legjobb formánkat mutattuk. Ez spártai cím alatt kifejezetten megalázó volt! Csak az első menetben nyertünk, de ott sem sokkal. Talán az egy kicsit méltóbb volt hozzánk, hogy az uzsonna után, mivel az egyik városállam eltűnt, lejátszottuk helyettük a negyedik menetet. A második napon csoda történt (a városállamnál)! Mindkét városállamnak volt öt labdája. Az első menetet messze mi nyertük (azt a hármat, amiben mi játszottunk).

Volt még egy vicces rész is, mikor a lakománál Monty azt mondta:

- Mázlisták a tavalyiak, mert ők giroszt kaptak.
- És milyen az a girosz?
- Hát egy kenyérfajta, amiben van saláta, natúr hús, paradicsom és egy kis sajt.

Lenéztem, és a kezemben tartott étel pontosan megfelelt a leírtaknak, avval a különbséggel, hogy szezámmagos zsömlében volt a töltelék!

– Mi is mázlisták vagyunk – mondtam én.

P.S.

Május 31.

Az olimpia reggelén trombitaszóval vonult fel a kb. 370 gyerek. Az út szélén lelkes szülők fényképeztek, mikor beálltunk a szentély elé, felkelt a nap aranyszín sugarakat árasztva. Mikor énekelni kezdtünk, leírhatatlan hangzás „robbant” a fülünkbe. Ezek után egy nagy kört alkotva megkaptuk a tekercset, amit végig kellett fogni a maratnon. A maraton startjánál hihetetlen taps tört ki, elrajtoltak a lányok, fél perc múlva startoltunk mi, a fiúk.

Maraton végére már fenn volt a nap. Ezek után jött a botkerülés, a magas- és a távolugrás, a diszkoszvetés, a gerelyhajítás, a birkó (az a távolugrás után) és a stafétafutás. Ezek után jött a lakoma, éhesen rohantunk asztalainkhoz és teli hassal vissza. Még hátravolt a záró szertartás. A záró szertartás után aláírtuk a zászlónkat.

G.Á.

ERDÉLY

Most, hogy a kirándulásból hazatértünk, rengeteg élménnyel gazdagodtunk és tanulságokkal. Nyilvánvaló, hogy az ott élő emberek mások, talán olyan, mintha jobban megbecsülnék az életet, a munkát. Szeretettel köszöntöttek minket, és rengeteget voltak a segítségünkre munkánk során. Sokat beszélgettünk velük, érdeklődéssel hallgattuk őket, ők pedig figyelmesen és odaadóan beszéltek életükről és hétköznapjaikról. Az ottani unitárius tiszteletes, Alpár (aki részben az utunkat, elhelyezésünket szervezte) nagyon kedves volt. Minden ottani ember nyitott volt erre a sok városi emberre, aki pont ebbe a kicsiny faluba, Firtosvára alá csöppent. Természetesen – mint minden Erdélyi út alkalmával – itt sem maradt a pálinka a vendéglátóink kamrájában, de nem ez volt a legfontosabb, hanem hogy az itt élő embereket megismerjük, és talán kicsit át is érezzük az életüket. Sok kalandban vetünk részt. Egyszer-kétszer jól eláztunk, de éneklésünk elnyomta az eső zaját. Volt részünk dió nagyságú jégben és hatalmas nap-sütésben. Utunk végén vendéglátóinktól finomságokat kaptunk ajándékba (juhsajtot, ordát, pálinkát). És amikor a busz elindult Firtosvára felől, az emberek kint álltak, és könnyes szemmel intettek utánunk. Azt hiszem, mindenkiben hagyott valami nyomot, emléket az itt töltött idő. A falusi emberekben és bennünk egyaránt.

Sokan vágyakoztunk vissza e szép helyre.

Stósz Petra

Nehéz a sok, 10 nap alatt történt dolog közül megtalálni, hogy mi is volt a legjobb, vagy inkább legmaradandóbb élményem, de azt hiszem, talán a második hét vége sorolható ide. Szombaton ücsörgés a szabadban, a fiúk gitározni, énektanulás, *Mama kérelem*, *Apám hitte* egész délelőtt: készülünk a keresztlőre. Merthogy az is volt, vasárnap. Kiss Péter Annaborijának a keresztlője, ami persze az osztály részéről nem maradhatott meglepetés nélkül. Így hát tanultuk a dalokat, persze az utolsó pillanatban. Közben néha hagymapucolás, meg hasonlók, hogy ebéd is legyen.

Délután jön az üzenet Alpártól, a falu – Firtosvára – tiszteletesétől: este 7 órára mindenki a templomba, énekpróba. Kis csoportokban indulunk, szanaszét a faluban, hogy Kiss Péter és Kriszta ne sejtessenek semmit, ketten maradnak falazni. A templomban csöndben várakozunk, majd becsörtet Alpár sportdzsekiben, farmerban, kinyomatott Koncz Zsuzsa és Zorán szövegek-

kel, aztán egyenesen fel az orgonához – még meg kell tanulnunk az egyházi keresztlőéneket is. Ez egész jól összejön, a végére jobban tudjuk, mint a gyülekezet. Aztán jön a két szám, csörgőzés Annabori ételtartójával, rizzsel, és persze az *Apám hitte* végének enyhe átköltése, amit majd Golyó mond el, míg mi „nananan”-ozunk. Alpár szerint megható. Ezen akkor még jót röhögünk.

Másnap azért mindenki izgul egy kicsit. Lázás készülődés, szép ruhánk persze nincs, pucoljuk a macinacikat. Aztán nincs mese, kezdődik. Először istentisztelet, Alpár gyönyörűen beszél, mint mindig. A végén jön a keresztlő: az egyházi dal megy, a gyülekezet csak pislog ránk. Aztán az a keresztlő is rácsöppen végre Annabori fejére, Galsai Zsolt és Wetzter Erika a boldog keresztszülők. Na most már mi jövünk. Kiállunk, Balázs és Golyó részéről rövid gitárhangolás, aztán mehet a menet. A *Mama kérelem* kezdünk, megy az, megy az. (Na, gondoltuk, ilyet sem látott még Firtosvára...) Majd az *Apám hitte*. Annabori dobol a padon, mosolyog ránk. Aztán jön az a bizonyos rész, amit átköltöttünk. Hogy mi mindenben hiszünk is mi, a tizedik osztály. Kvadrofónia, mikrobarázda helyett a város zajában, a falu nyugalmaiban, az osztály ártatlanságában (talán az erdélyi pálinkával kapcsolatban), a táborok hangulatában... a fej csillogásában (meglepő módon Kiss Péterre értve), a csillagok ragyogásában, kissé a tanári karban is, a Kiss családban, a kis Annaboriban, a szerető anyában..., *és én hiszek, hiszek Anyámban, s Apámban*.

Aztán persze az örökéletű *na-nanana*...

Kicsit talán érezzük is, hogy most azért letettünk valamit az asztalra. Tanárainkra nézve mindenesetre azt tapasztaljuk, hogy Alpárnak előző délután mégis igaza lett.

A templomi záróének után az általunk épített játszótér szintén emelkedett hangulatban, Alpár tiszteletes úr palástban teszteli a hintát.

Ezt is megérte az osztály.

Lengyelfi Eszter

A konyha

Erdélyi élményeimet nagyban meghatározó tényező volt a konyha. A konyha összehozta az embereket, ez volt az osztály közösségi életének központja. Az én kapcsolatom a konyhával (jobban mondva a sütővel) egyébként is rendkívül bensőséges volt. Amint első nap megreggeliztünk, rögtön a sütő kipucolását kaptam feladatul. Jól kijöttünk egymással (én és a sütő), ekkor kezdődött a kapcsolatunk. Ezután néhány napig sikertelen kísér-

leteket tettem arra, hogy teát főzzek magamnak. Amikor konyhas voltam, fél kilenc és egy óra között folyamatosan forraltam egy bögre vizet, de kedves sütőm cserbenhagyott. Ezután már egyáltalán nem lepett meg, ha csak este került főtt étel az asztalra. Persze ezután is a konyha volt a kedvenc helyem. Ám egy meglehetősen vizes kirándulás után, bízva a legjobb haverom remek képességeiben és enyhe fűtőerejében, a nadrágomat kezdtem el szárítani rajta. Szerencsésen meg is száradt, de mindenki más, aki rajtam kívül még ruhát szárított, pórul járt, s odaégette néhány ruhaneműjét.

Kedvenc sütőm azóta is hiányzik, lehet, hogy egyszer még fölkeresem.

Podlovics Zsófia

Úton

Két óra várakozás után megérkezett a traktor és az utánfutó. Dél körül indultunk el Firtosváraljáról rekkenő hőségben. Én-lakán megnéztük az unitárius templomot Alpár papbácsival, majd folytattuk az utat az embertelen hőségben. Már vagy két órája zötyögtünk a földúton, amikor becsatlakozott mellénk egy taliga, és megpillantottuk a *Bözödi tó 10 km* táblát. A hangulat a tetőfokára hágott, és úgy éreztük, részesei lehetünk a *Macskajaj* című filmnek. A 10 km, mint kiderült, közel sem volt még olyan kis táv, de egy szűk órán belül végül elértük a Ceausescu által elárasztott székely falut, a Bözödi tavat. Az osztály nagy része lehűtötte magát a tóban, és az elsüllyedt fák ágán hintáztunk. Ezután tüzet raktak a fiúk, és Zsolt hozzálátott volna az ebédhez... Amikor megpillantottuk az eget, amitől elállt a lélegzetünk.

– Gyorsan pakoljatok, pisiljétek le a tüzet, indulunk haza! – kiáltották. Minden táskát bepakoltuk Alpár kocsjába és felpattantunk a taligára, ami elindult hazafelé a mi kis Firtosváraljánkra. A vihar szele már ott volt az arcunkban, majd csöpögni kezdett. Egy kis pihenőre megálltunk, és megnéztük a szalmakalap múzeumot, amikor diónyi jegek kezdtek esni az égből. Negyed óra múlva elállt, és továbbindult a kis csapat. Egy darabig minden rendben ment, aztán már nem volt mit tenni, az eső ömlött, mintha dézsából öntenék. Szerencsénkre Áronnak, a traktorosnak volt egy nagydarab fóliája, amit a fejünk fölé húztunk, és dalra fakadtunk. Két órán belül ronggyá ázva hazaértünk, ám a hangulat lankadatlan volt!

Thurnay Júlia

Játszóterkésztés

A pontos napra nem emlékszem, de mindenesetre az a nap volt, amikor a játszótér már korábban kivágott és lehántolt elemeit elkezdtük lelakkozni. Ezen nagyjából egész nap dolgoztunk, persze váltott műszakban. Én voltam az az ember, aki a fát mindig fogta és forgatta, amíg a többiek mázolták, így egyedül csak én lettem lakkos. Mikor már pár órája dolgoztunk, Alpár tiszteletes hozott a megfáradt munkásoknak némi sört, ám lévén, hogy a kezem már tisztára csöpögött a laktól, kénytelen volt Álmos itatni.

Aztán folytatódott a munka, s én egyre lakkosabb kézzel dolgoztam, míg végül ezzel elkezdtem poénkodni, mert vérszínű volt, s tökéletesen hasonlított a kép egy vértől csöpögő kézre. Erre Golyó azt mondta, hogy miért is nem megyünk el a lányokhoz vissza, és adjuk be, hogy a kezem azért ilyen véres, mert a láncfűrész lekapta a mutatóujjam. A poén sajnos túl jóra sikeredett, ugyanis mindenki azt hitte, hogy tényleg nagy a baj, s lélekszakadva rohantak vízért, miközben mi a nevetést próbáltuk elfojtani.

Végül a poénért nagyon idegesek lettek, de szerencsére ez hamar elszállt...

Ertsey Ambrus

Az utolsó ebéd

Erdélyi kirándulásunk során nagyon összebarátkoztam Zsuzsika néniel és családjával. Zsuzsika néni a férjével, a fiával, a menyével és az unokájával él együtt.

Egyik reggel Julival, Sárival és Krisztivel elmentünk kenyeret sütni hozzájuk. Mi is segítettünk dagasztani, de Zsuzsika néni, úgy látszik, jobb erőben van nálunk, mert nem sokáig bírtuk. Azért a kenyér nagyon finom lett. Ez után az élmény után hozzá jártunk a legtöbbet, és egyre jobban megismertük egymást.

Utolsó nap elmentünk hozzájuk elbúcsúzni, de nem ez volt az utolsó találkozásunk, mert meghívtak minket (a kenyeres lányokat) ebédelni. Délután kettőre át is mentünk. Az ebéd nagyon finom volt, Zsuzsika néniék pedig nagyon kedvesek voltak. Ebéd után elbúcsúztunk. Robika, a két és fél éves kisfiú mindnyájunkat megpuszilt, Zsuzsika néni pedig megölelt és elkezdett sírni. Elindultunk kifelé, ők pedig kikísértek minket. Addig állt a kapuban a család és integettek, amíg el nem tűntünk a kanyarban.

Ez volt életem egyik legjobb és egyben legmeghatóbb élménye. Biztos, hogy amint lehet, visszamegyek Firtosváraljára, és az ő házuk lesz az első, amit meglátogatok.

Laczkó Réka

Firtosvára

Csodaszép ország csodaszép vidéke,
kis-Magyarország nagy büszkesége,
Hegeid közt sétálni élmény-töltet,
bár fájlaló, hogy sors gyötörget.
Ó, mily üdülés ez a városi piszoknak,
Látni ébredését s bújását ős-napoknak.
Hol bűneit égeti ím el az ember,
s töltődik fel hazaszeretettel.
S ha van alkotó kéz e nagy világban,
hát itt megnyilvánul e sok csodában,
s én szeretem azt, ki szeretetet ébreszt,
ezért is mondom: Erdély, szeretlek téged!

Sok csodálatos emlékekkel gazdagodtam, de mind közül kiemelkedett az a mérhetetlen nyugalom, amit az erdélyi hegyek közti sétákon éreztem.

Csoportosan is remek dolog kirándulni, de igazán akkor figyeltem fel a táj szépségeire, amikor magányosan jártam a vadonban. A kilátás bámulatos, messzire ellátni, nem takarják el házak, nagy épületek a vidéket, és ameddig a szem ellát hegyek, hegyek, hegyek... Szeretem a hegyeket. Igaz, ezeknek inkább domb formájuk volt, hiszen nem sziklás csúcsokból álltak, hanem íves vonulatokból, amiket mintha zöld bársonytakaróval fedtek volna be: minden csupa fű, fa, virág volt. Semmi zaj, csak madárénekek és elvétve egy-egy kutyaugatás hallatszik. Itt igazán elmélkedhet az ember kedvére, nyugalomban, az igazi természetben, amire oly szívesen mondanám, hogy a mienk, magyaroké. De legalább erre a 12 napra tényleg a mienk volt, teljes szépségében.

Ujjady Harald

A 10. osztályban vendéghallgatóként tanuló osztrák diák írása az erdélyi útról:

Nachdem wir von Peter die Aufgabe bekommen haben, in ein benachbartes Dorf zu gehen, welches ca. 3km von uns entfernt gelegen und somit mit einem zweistündigen Fußmarsch verbunden war, begaben wir uns zu fünft auf den Weg nach Csehéfalva. Auf dem Weg dorthin hatten wir einen riesigen Spaß und das Wetter war natürlich auch wunderbar. Der Weg führte uns durch wunderschöne Wälder und Wiesen-Landschaften. Als wir endlich am Ziel waren, suchten wir einen Székelykapufertiger auf, den man uns im anderen Dorf empfohlen hat. Dieser Handwerker erzählte uns viel über sein Handwerk, und gab uns einen Einblick in sein Leben. Nach dreistündigem interessantem Gespräch wollten wir uns auf den Heimweg machen, leider brach genau dann ein Sturm aus, der uns das Heimkehren unmöglich machte. Wohl oder übel wir mussten bei dem freundlichen Handwerker übernachten, und konnten erst am nächsten Tag im strömenden Regen nach Hause. Es war ein spannendes Erlebnis, was mir noch lange in Erinnerung bleibt.

David

Dietrich Bonhoeffer lutheránus lelkész a berlini börtönben 1943-ban írott leveleiben valamint elmélkedő írásaiban némiképp összefoglalta teológiai, ill. a társadalomról vallott nézeteit – ezek gyűjteménye a *Börtönlevelek*. Elfogták őt, mert – bár még jó darabig nem tudták rábizonyítani, hogy részt vett a Hitler elleni merényletben, mégis – gyanúsaként számított. Végül nem sokkal a háború befejezése előtt ki is végezték.

Fontos volt elmondanom a körülményeket, hogy jól értsük Bonhoeffer szavait a *minőségérzék*-ről. „Ha nincs bátorságunk a hiteles emberi távolságtartás helyreállításáért személyesen síkra szállni, belefulladásunk az emberi értékek anarchiájába. [] Ha nem tudjuk már, mivel tartozunk önmagunknak és másoknak, ha kialudt bennünk az emberi minőség iránti érzék, és elfogyott a távolságtartáshoz szükséges erő, akkor már közel állunk a káoszhoz. [] A társadalom minden rétegének elajlásodása folyik, ám ezzel egyidejűleg új, nemesi magatartás van születőben, amely a társadalom minden eddigi rétegéből való emberek körét kapcsolja össze. [] Minden tekintetben az eltemetett minőségélmények megtalálásáról van szó, olyan rendről, ami a minőségen alapszik. A minőség a legerősebb ellensége mindenfajta eltömegesedésnek.”

A 43-ban kimondott *eltömegesedés*, *elajlásodás* szavakat talán nem kell külön magyarázni, a *távolságtartást* azonban érdemes.. „Hiteles emberi távolságtartásról” beszél a teológus, azaz az én olvasatomban arról, hogy az embernek, az embereknek ki kell alakítaniuk a szellemi függetlenségüket, ezáltal mintegy felül kell tudniuk emelkedni az emberi értékek sokféleségén. Ha ez a távolságtartás hiányzik belőlünk, könnyen rabjai lehetünk egy-egy csoport eszmerendszerének, és ezáltal hamar eljuthatunk oda, hogy már nem is tudjuk, „mivel tartozunk önmagunknak és másoknak”, illetve „kialudhat bennünk az emberi minőség iránti érzék” is.

Miért, mivel tartozunk önmagunknak és másoknak? – tehetjük fel rögtön a kérdést. 1943-ból válaszolva nyilván azzal, hogy nem fogadjuk el a hitleri gondolatokat, nem sűjük be a szomszédunkat, aki padlásán üldözöttet bújtat stb. Ma, „békeidőben” saját magunk és mások méltóságának a megőrzésével. Ezek morális kérdések, vagyis Bonhoeffer németként arról elmélkedik ebben a tömör, egyoldalas szövegében, miként maradhatunk, lehetünk erkölcsi lények akár még egy elajlásodott világban is, amilyen az akkori Németország volt. És a kulcsszó számára a *minőség*. Olyan rendről beszél, „amely a minőségen alapszik”.

Valahányszor ezt a szöveget olvasom, arra gondolok, hogy a mi gyerekeinknek itt a Waldorf-iskolában lesz hová nyúlniuk, amikor „minőségélményre” lesz szükségük. Lesz mit „megtalálniuk.” Saját, ma már egyetemeken, felsőfokú képzéseken tanuló gyerekeimen látom, milyen magától értetődő számukra, mi a gagyi és mi a minőség. A minőségérzék minden pillanatban neveljük; neveljük a tanító személyiségével, a ritmussal, a színekkel, a hanghordozással, az epochális tanítás lehetőségeivel, a tananyag egymásra épülésével, az osztályterem kialakításával, a gondolatok elmélyítésével, a művészetekkel, a játékokkal, a kirándulásokkal. Természetesen neveljük otthon is a környezetünk kialakításával, a nagymama gondos ápolásával, a közösen megtekintett film megbeszélésével. A mi-

nőségérzék a nevelés során morális tartalmakkal töltődik fel, amik ítéletekké formálódnak, így a fiatal a minőség igazságain keresztül tudja majd megtalálni saját morális igazságait. A minőségérzékéből született moralitás pedig rendet hoz létre és nem káoszt, *az értékeknek nem az egyenlőséget, hanem a hierarchiáját*. A gyerekeket arra kell tehát nevelnünk, hogy képesek legyenek ítéletet alkotni valamiről, képesek legyenek kijelenteni valamiről, hogy az értéktelegebb, mint a másik, legyen szó színházi előadásról, háztetvről vagy éppen szónoki beszédéről. A rend tehát – bonhoefferi megközelítésben – nem az egyenlőség szülötte, hanem a hierarchiáé.

Talán ez az a kérdés, ami a legmélyebb végiggondolást igényli napjainkban. Korunk ugyanis minden pillanatban sugallja a demokrácia eszméjéből fakadó egyenlőségi eszmét, és e téren óriási káosz is keletkezik rögtön. A jog előtti egyenlőség vívmánya ugyanakkor nem terjedhet ki életünk minden területére. Sok szempontból nem tekinthető egyenlőnek pl. a szülő és a gyermek, a tanár és a tanuló sem, egyszerűen életkoruk különbözőségéből adódóan. És nem jó, ha a minket körülvevő értékek terén is egyenrangúságról beszélünk, mondván: „Kinek a pap, kinek a papné”, vagy „Ízlések és pofonok...” Természetesen nem arról van szó, hogy hatalmi szóval mondjuk a papot követeljük előnyben részesíteni, hanem arról, hogy gyerekeink ízlését át kell itatnunk a minőséggel, hogy aztán minőségi módon tudják majd használni az ízlésüket. Ha a nevelésünkben a „minden egyformán lehet érdekes, értelmes, élvezetes” elv érvényesül, ha nem állítunk fel hierarchikus értékrendet, például azáltal is, hogy világosan és egyértelműen megmutatjuk a saját értékrendünket, akkor nagyon bizonytalan, kaotikus világ fogja körülvenni a gyerekeinket. És láthattuk, hogy ez morális gyengességgé alakul bennük. Ez a morális gyengeség tette lehetővé, hogy „elajlasult” és „eltömegesedett” a világ, ahogy a teológus mondja.

Bonhoeffer egyébként új korról, helyesebben újfajta „nemesi magatartás megszületéséről” is beszél írásában. Szép elképzelnem, ahogy a fogoly végtelen optimizmussal a jövőendő szabad emberéről elmélkedik. (Optimizmusa egyébként összecseng Rudolf Steiner gondolataival.)

Nos hát mi vagyunk az a bizonyos jövőendő. Minket már valóban nem kell bénítaniuk társadalmi kötöttségeknek, morális igazságainkat tehát már magunk alakíthatjuk ki. De vajon alakítjuk-e azt, dolgozunk-e azon, hogy ítéleteink minőségi talajról nőjenek ki? Vagy csak mondjuk, ami a kavargó érzéseinkből fakad?

Most, a nyárba futva azt kívánám, hogy az iskolától eltávolodva merjünk belegondolni abba: a minőség létrejötté a felnöttek közös felelőssége. Minden mozdulatunk, mondatunk, arcjátékunk, minden ítéletünk, gondolatunk a gyermekeink minőségérzékét építi, avagy rombolja. Végezetül álljon itt egy steineri gondolat: „Ma két rendkívül fontos erkölcsi impulzus közeledik. [] Az ember belső lényére vonatkozóan ez a morális szeretet impulzusa, az emberek közti érintkezés vonatkozásában pedig az emberek közti bizalom morális impulzusa.”

Beöthy Hanna

A 2008/2009. TANÉV RENDJE

Adategyeztetés, befizetési hátralékok rendezése	2008. augusztus 28-29. csütörtök-péntek
Tanévnyitó, első tanítási nap	2008. szeptember 1. hétfő 9 óra
1. osztály évnnyitója	2008. szeptember 3. szerda
Szt. Mihály-nap	2008. szeptember 29. hétfő
Tanárok és Szülők Napja	2008. október 11. szombat
Munkanap (október 24-e helyett)	2008. október 11. szombat
Nemzeti ünnep	2008. október 23. csütörtök
<i>Őszi szünet</i>	<i>2008. október 24–november 2.</i>
Szt. Márton-nap	2008. november 11. kedd
Szalagavató bál	2008. november 22. szombat
BAZÁR	2008. november 29. szombat
Karácsonyi játék	2008. december 19. pénteken
Téli szünet	2008. december 20–2008. január 4.
Farsang	2009. február 20. péntek
Síszünet	2009. február 21–március 1.
Húsvéti szünet	2009. április 9–19.
Tavaszi Hangverseny	2009. április 24. péntek
Majális sportnap	2009. május 1. péntek
Írásbeli érettségi szünet	2009. május 4. hétfő – magyar
	2009. május 5. kedd – matematika
	2009. május 6. szerda – történelem
Az osztálykirándulások időpontja	2009. május 4–május 6.
Országos kompetenciamérés	2009. május 27. szerda
Olimpia	2009. május 27–30. szerda–szombat
Pünkösdi hétfő	2009. június 1.
Diplomaosztás, 12. o. bankett	
Utolsó tanítási nap	2009. június 12. péntek
Bizonyítványosztás, 13. o. ballagása, tűzgrás	2009. június 18. csütörtök

A nyári szünetben az ügyeletek szerdánként lesznek 9 órától 12 óráig.

Ebédbefizetés a beiratkozás napján, 2008. augusztus 28-29-én. A taneszközpénz befizetését legkésőbb ezeken a napokon lehet még pótolni.

A művészeti oktatás térítési díjának befizetési határideje is lejár ezen a napon.

Az első tanítási napon közös kezdés, majd a gyerekek az osztálytanítókkal, -kísérőkkel lesznek délig. Ezen a napon nem lesz ebéd.

Az Júniusi Újságot kiadja: Pesthidegkúti Waldorf Iskola • 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15-17. • Honlap: www.hidegkut-waldorf.hu
E-mail: ujzag@hidegkut-waldorf.hu • Szerkesztőség: Balassa Ágnes, Beöthy Hanna, Lampert Tünde, Kulcsár Gábor, Száraz Györgyné (Gyöngyi) • Korrektúra: Lakatos Anna • Nyomdai előkészítés: Székely István • Kivitelezés: Variopress Kft. • Megjelenik havonta. • Lapzárta minden hónap 15-én. • A hirdetéseket Gyöngyiné, vagy az ujzag@hidegkut-waldorf.hu e-mail címen adhatják le. • A szerkesztőség fenntartja a jogot a beérkező írások kiválasztására, és azok esetleges rövidítésére. • A kéziratokat nem tudjuk megőrizni. • A megjelenő lapszámok a honlapon is olvashatók. • A címlapon: Leonardo da Vinci: Sziklás Madonna (1483 körül)

A Szociális Alapba kétféle módon érkeznek adományok.

Egyfelől készpénz formájában vagy a Gyöngyinél elhelyezett dobozba, vagy a szülői estekről. Ebből a forrásból az idei tanévben 356.127,- Ft gyűlt össze.

Másfelől a bankszámlára történő rendszeres átutalások formájában. Ebből a forrásból az idei tanévben 154.000,- Ft érkezett.

A kettő együtt 2007 szeptemberétől 2008. június 12-ig összesen: 510.127,- Ft adományt jelentett.

A teljes összeg tetemes részét közüzemi csekkek kifizetésére fordítottuk, a kisebbik hányadot közös költség teljesítésére banki átutaláson keresztül.

Valamennyi kifizetésről fénymásolatot, illetve banki kimutatást őrzök, kérésre természetesen bármikor bemutatom ezeket. A banki kimutatások egyúttal a befizetések ezen részét is tartalmazzák. A készpénzes befizetéseket folyamatosan tételesen vezetem, erről is van nyilvántartásom.

Tisztelettel kérem, hogy a nyári hónapok alatt is igyekezzetek szívetekben és gondolataitokban figyelmet fordítani a segítségnyújtásra, mert ellenkező esetben ismét behozhatatlan mértékűre gyarapodnak a hiányok. (A tavaly nyári megtorpanást a mai napig nem sikerült „ledolgozni”. Jelenleg mintegy 65.000,- Ft-nyi csekk vár kiegyenlítésre.)

Gyöngyi irodájában az eddigi szokás szerint minden szerdán nyári ügyeletet tartanak, a doboz ez idő alatt is a fénymásoló fölötti ablakpárkányon lesz. A Pilisvörösvár és Vidéke Takarékszövetkezetben Lakatos Anna néven nyitott számla száma: 65700086-10130751

A segítségre szoruló család nevében hálásan köszönöm az áldozathozatalt.

A Vis Maior Alapban jelenleg mintegy 80-85.000,- Ft áll készenlétben szükség esetére.

Én magam személy szerint külön köszönettel tartozom mindenkinek azért a bizalomért, amit ebben a munkámban az egész közösségtől kapok.

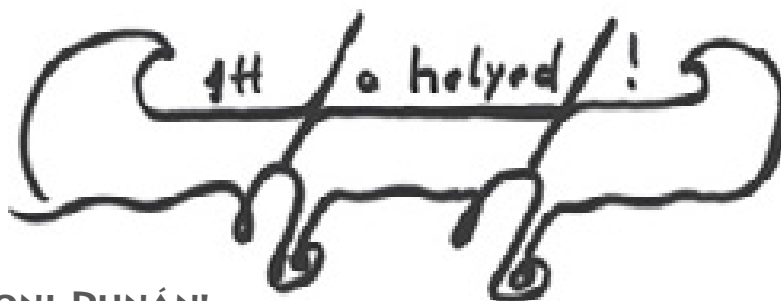
Tartalmas, pihentető, szép nyarat kívánok mindenkinek:

Lakatos Anna

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az Újság szerkesztősége ötletpályázatot hirdet a jövő évben hasonló formában és tartalommal megjelenő iskolai Újság elnevezésére. Pályázhatnak az iskolához tartozó diákok, szülők és tanárok. A pályázatokat az újság e-mail címére (ld. impresszum) kérjük beküldeni augusztus 20-ig. A győztes pályázó Libri könyvtalványt nyer. A pályázaton kérjük feltüntetni a javasolt újságcímet, a pályázó nevét és elérhetőségét.

A szerkesztőbizottság

EVEZZÜNK A MOSONI-DUNÁN!

Vízitúránkat vándortábor jelleggel szervezzük: sátorban hálunk, bográcsban főzünk, kenuban gályázunk.

Időpontja: július 27–augusztus 1.

Költsége (az oda- és a visszaút nélkül): 15 000,- Ft.

Szeretettel várjuk iskolánk úszni tudó diákjait!

Jelentkezzetek Gyöngyi néninél, érdeklődjétek nálam!

Forró nyarat!

Sass Balázs

A HANGSZERES ZENEOKTATÁSRÓL

Iskolánkban a következő tanévben is folytatódik az egyéni hangszeres zeneoktatás. Változás az lesz, hogy a zenét tanuló gyermekek szülei a zenetanárokkal lesznek közvetlen kapcsolatban. Megszűnik az iskola közvetítő szerepe.

Mit jelent ez a gyakorlatban a szülők számára:

A zenetanárok a tanév rendjéhez igazodva meghatározták a zeneoktatás rendjét (lásd táblázat), és egy 60 perces, ill. kétszer 30 perces hangszeres óra díját. Ez 3.000,- Ft lesz.

A hangszeres oktatás díját 2 hónapra előre közvetlenül a zenetanároknak kell fizetni.

Többet kell fizetni?

Nem, csak más formában, a megtartott órák után kell fizetni. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogyha heti kétszer fél óra/egyszer 60 perc tandíja 3.000,- Ft, és 35 tanítási héttel számolunk, akkor tanulónként 105.000,- Ft/év a zeneoktatás költsége.

(Egy tanévre eddig 9.000,- Ft x 12 hónap = 108.000,- Ft volt a díj, nyárra is kellett fizetni, hiszen a zenetanárok az iskola alkalmazásában álltak.)

Mit jelent ez az iskola számára:

- A még állásban lévő zenetanárok munkaviszonya 2008. 08. 31-vel megszűnik.
- Az iskolának nem kell a jövőben megelőlegeznie a késedelmes befizetések miatt a zenetanárok bérét.
- Az iskola bérleti szerződést köt a tanteremre a tanárokkal, akik maguk bonyolítják a jelentkezéseket, követik a változásokat, és intézik a pénzek beszedését. Megszűnik az iskola közvetítő szerepe.
- Az iskola továbbra is folyamatos pedagógiai kapcsolatot tart fenn a zenetanárokkal.

Hónapok	Zenitanítási hetek száma	díj
Szeptember-október	7	21.000,- Ft
November-december	7	21.000,- Ft
Január-február	7	21.000,- Ft
Március-április	8	24.000Ft
Május-június	6	18.000,- Ft
Összesen	35 hét	105.000,- Ft

A zenetanárok szeretettel várják régi diákjaikat, valamint új tanulókat jelentkezését is az alábbi elérhetőségeken:

Választható hangszerek/tanárok:

Fuvola:

Gesztai Emőke (70/311-5885; mke.g@freemail.hu)

Gitár:

Mihók Anita (20/323-8514; la-nita@freemail.hu)

Hegedű:

Flór Noémi (20/317-0724; f_ornoemi@freemail.hu)

Zongora:

Mezei Pál (70/333-9472; Palmezei67@gmail.com)

Cselló:

Kelenhegyi Eszter (20/455359; Eszter75k@freemail.hu)

Amennyiben kérdésetek van a zeneiskolával kapcsolatban, keressetek a 275-7938 számon, vagy a jambor@hidegkut-waldorf.hu címen.

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK A MŰVÉSZETOKTATÁSSAL KAPCSOLATBAN

Miért nem alakítunk zeneiskolát?

Az iskola több komoly kísérletet tett a hangszeres zeneoktatás iskolánkba történő integrálására, illetve önálló zeneiskola megalapítására. Ezek rendre kudarccal végződtek, mert olyan helyiségbeli, tárgyi illetve személyi feltételeket igényeltek, amelyeket nem tudtunk biztosítani.

Zeneiskola alapítása nem oldaná meg az anyagi nehézségeket, tekintettel arra, hogy az alapfokú művészetoktatási intézménybe beírt tanuló normatívaigénylés szempontjából abban az esetben is csak egy jogcímen vehető figyelembe, ha több intézményben részesül művészeti képzésben.

Miért nincs lehetőség arra, hogy a választott zeneiskola vegye igénybe a művészeti normatívát a mi iskolánk helyett?

A nevelési-oktatási intézmények működéséről szóló 11/1994. (VI.8) MKM rendelet 39/F§ (5) bekezdése szerint: „Ha a tanuló az egységes iskolában vesz részt az alapfokú művészetoktatásban, további művészetoktatást csak tandíjfizetési kötelezettség mellett vehet igénybe.”

Tekintettel arra, hogy a mi iskolánk egységes iskola (Általános Iskola, Művészeti Iskola és Gimnázium egyben), a jogszabályi hivatkozás egyértelmű választ ad a kérdésre.

Van-e összefüggés a minimum vállalás és a művészeti térítési díj között?

Az iskolának a vonatkozó jogszabály értelmében az abban meghatározott mértékben ki kell szabnia és be kell szednie művészeti térítési díjat. Ez is feltétele a művészeti normatíva igénylésének.

A költségvetést ennek ismeretében állítottuk össze, így a minimum vállalás mértékének meghatározásakor már figyelembe vettük ezt a befizetési tételt. Abban az esetben, ha az iskolát nem kötelezné jogszabály a művészeti térítési díj beszedésére, a minimum vállalást kellett volna megemelnünk a most meghatározásra került évi 20.000,- Ft művészeti térítési díj egy hónapra jutó összegével.

RÖVIDEN A 2008/2009 ÉVRE LEADOTT VÁLLALÁSOKRÓL

Köszönet illeti azt a 196 családot, akik a határidőig leadták vállalásukat, segítve ezzel az egész közösség munkáját. Sajnálatos módon 24 család ezt mind a mai napig nem tette meg, így a végleges adatokról a szeptemberi újságban fogok beszámolni.

Összeg/hó	Családok száma	Tanulók száma
Tandíjmentes	1	1
4.000-19.999,-Ft	54	95
20.000,-Ft	84	141
20.001-35000,-Ft	56	95
Vállalás hiányzik	24	30
Összesen	219	362

A beérkezett vállalások átlaga: 19.200,-Ft /hó/gyermek. A 2008-2009. tanévre történő adategyeztetés (beiratkozás) időpontja: 2008. augusztus 28-29., 8-13 és 14-19 óráig. A tanév megkezdésének feltétele a tartozások rendezése. Tanévnyitó, első tanítási nap 2008. szeptember 1. hétfő, 9 óra.

JÚNIUS – SZENT IVÁN HAVA – NYÁRELŐ HAVA – NAPISTEN HAVA

GYEREKSAROK

KVÍZ

„Ha nap süt a rétre,
A rét közepére
Gyerünk, gyerekek, csapatostól.
Hozzuk ki a labdát,
Rakjunk güzü-csapdát,
Csattogjon a csillagos ostor.”

Weöres Sándor: *Ha nap süt a rétre*

Mi a versben említett „güzü”?

- A házi patkány és az ürge kereszteződéséből származó rágcsáló.
- A mezei egér és a házi egér kereszteződéséből származó rágcsáló.
- Az ürge és a pocok kereszteződéséből származó rágcsáló.

Június 24. Keresztelő Szent János / Szent Iván

„Virágos Szent János,
Éjszakád világos.
Míg előtted leszek,
Tiszteletet teszek,
Csak addig világos,
Légy aztán homályos!”

[Virágos Szent János...] magyar népdal

Minek az ünnepe Szent Iván napja a néphagyományban?

- A nyári napfordulóé.
- A szerelmeseké.
- A tűzimádásé.

Magyar struccok az Alföldön

A helyes válaszok melletti betűjeleket összeolvasva megtudhatjátok, mi a neve Európa legnagyobb madarának (akár 16 kilogrammosra is megnőhet), amely hazánk egyik büszkesége.

1) Melyik a kakukktojás?

- S) Maros.
- T) Balaton.
- V) Galga.
- Z) Tápió.

2) Hány tonnát nyom egy hím kékbálna?

- É) Majd' 60-at.
- K) Kb. 40-et.
- Ú) Több mint 80-at.

3) Melyik galaxisban található Naprendszerünk?

- Z) A Tejútrendszerben.
- V) Az Androméda-ködben.
- T) A Magellán-felhőben.

4) Milyen magas bolygónk legmagasabb fája, a vörös óriásfenyő?

- A) 65-70 méter.
- I) 140 méter felett.
- O) 90-110 méter.

5) Ki volt a hazai madártan legismertebb alakja?

- L) Wigner Jenő.
- K) Hermann Ottó.
- M) Teller Ede.

A megfejtéseket a SZEPTEMBERI számban olvashatjátok!

A MÁJUSI REJTVÉNYEK MEGFEJTÉSEI:

Kvíz: 1. b., 2. a.

Keresztrejtvény: Árvácska, Jézusvirágocska

KÖRE KŐ

NAPSÜTÉS A JUNIÁLISON

Egész éjjel esett az eső. Kicsit aggódtunk. Bográcsolni nem lehet az aulában. Hajnali sms-ek, telefonok, most mi van? Már nagyon sokat dolgoztunk, nem adhatjuk fel. Irány az iskola, készítsük elő, amit lehet. Néhány lelkes segítő is érkezett. Aztán megjötték az első versenyzők is. És szépen lassan egyre többen lettünk, és az idő is egyre jobb lett. Gyerekek túrták a homokot, horgásztak, a bográcsokban rotyogtak az ételek, kürtőskalács illata szállt a kertben, barátságos hangulat volt a sportpályákon és azon kívül is. Nagy sikere volt a rekeszmászásnak és a minigolfnak is. A masszázst is sokan kipróbálták. Ragyogó napsütésben ebédeltünk. Nehéz volt választani a hétféle bográcsos remekmű közül. Az eredményhirdetés alatt beborult az ég, és amikor az utolsó kinti programot is befejeztük, elkezdett ömleni az eső. A napot a Csodaszínpad előadása zárta, amely remek szórakozást nyújtott. Nagyon kellemes napot tölthettünk együtt.

Köszönjük a sok-sok munkát és segítséget, amivel a rendezvényt támogattátok, valamint az anyagi támogatásokat is. A Juniális teljes bevétele 210.000 Ft, amelyet az építési számlára fizettünk be.

Köre Kő szervezők

Az összegyűlt egy- és kétforintosokat május végén beváltottuk, ennek összege 30.940,- Ft volt. Azóta újabbak gyűltek Gyöngyi néninél a kosárban.

Az építési számla jelenlegi állása: 5.191.652,- Ft

A II. Kerületi Önkormányzat képviselő-testülete elfogadta az iskola területére készített szabályozási tervet. Ez lehetővé teszi, hogy az Alapítvány telkéhez telekrészeket vásároljunk, és a saját tulajdonú telken bővíthessük az iskolát.

Kínálatunkból:

Stockmar festékek, kréták, gyurmák, fóliák.

Aquarellpapírok, ecsetek, rajztáblák, táblakréták.

Színes mesegyapjúk, filcek, babaanyagok, textilbabák, kesztyűbábok.

Fa- és fejlesztőjátékok, vonatok, babaházak.

Mesekönyvek, társasjátékok stb.

Katica®

Fa- és fejlesztőjáték bolt

Budapest VII., Király u 101. (Lövölde térnél) Telefon: 46-22-388

Nyitva: H-P 10-18, Szo. 10-13.